

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:45
מוצאי שבת בראשית.....7:12
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב כ"כ"א
בבלי.....בבא בתרא קכ"א
ירושלמי.....יומא מ"ב
תוספתא.....טהרות י"א
רמב"ם.....בכורות ג'

שעה 14, גליון 4 (672)

שמיני עצרת, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהר"א ש' דערציילט

טאנצן מיט די הייליגע תורה

דער הייליגער רמב"ם שרייבט (הלכות לולב, פרק ח', הלכה ט"ו) אז א איד דארף זיך זייער פרייען מיט די מצות וואס ער טוט, ער דארף זיין זייער פרייליך מיט דעם וואס ער דינט דעם אייבערשטן, און ווער ס'איז נישט פרייליך מיט זיין עבודת ה' קען באקומען אויף דעם א גרויסע שטראף, אזוי ווי דער פסוק זאגט ביי די תולדות אז די אלע שווערע שטראפן וועלן קומען ווייל מ'האט אויף אים געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה און מיט א פרייליך הארץ, ווי דער פסוק זאגט (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". און ווער עס האלט זיך גרויס און ס'פאסט אים נישט זיך פרייען מיט'ן אייבערשטן איז א זינדיגער און נארשער מענטש, אויף אים זאגט דער פסוק (משלי כ"ה, ו') "אל תתהדר לפני מלך", און פארקערט, ווער ס'קוקט נישט אויף זיין אייגן כבוד, ער טאנצט און ער פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין תורה, אזא מענטש האט די ריכטיגע פבד, אזא מענטש דארף מען ארויפקוקן, אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט (שמואל ב' ו', כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי <<<<<<

א נוארט אויף יום טוב

נלא קם נביא עוד בישראל כמשה, אשר ידעו ה' פנים אל פנים. עס איז נישט אויפגעשטאנען נאך א נביא צווישן די אידן אזוי ווי משה רבינו, וואס דער אייבערשטער האט זיך צו אים באקענט פנים אל פנים. ווען מיר ענדיגן יעצט די גאנצע תורה, לערנען מיר איבער די גרויסקייט פון משה רבינו וואס איז געווען אזוי נאנט צום אייבערשטן, ער האט געקענט דעם אייבערשטן ממש פנים אל פנים; וואס קענען אבער מיר, פשוטע אידן, זיך אפאלערנען פון דעם אויף אונזער טאג טעגליכן לעבן?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן כ"ח), די גרעסטע זאך וואס א איד קען נאר טון, איז זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, זיך טרעפן א ליידגע פלאץ און דארט זיך אויסמועסן מיט'ן אייבערשטן, אים דערציילן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, זיך אויסגיין די גאנצע הארץ, אלעס וואס דריקט אויפ'ן הארץ, און בעטן דעם אייבערשטן געהאלפן צו ווערן מיט אלעס וואס מען וויל, און מען זאל שוין זוכה זיין צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דער הייליגער רבי זאגט דארט אז אסאך גרויסע באקאנטע צדיקים האבן דערציילט אז זיי זענען צוגעקומען צו אלע זייערע מדריות נאר דורך דעם וואס זיי האבן אסאך גערעדט און געשמועסט מיט'ן אייבערשטן אויף זייער אייגענע שפראך, אזוי ווי מען רעדט זיך דורך מיט א נאנטער חבר.

דאס איז א זאך וואס יעדער מענטש קען טון, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער געפונט זיך, צי ער זאל זיין טיף אין דער ערד זייער ווייט פונעם אייבערשטן, אדער איז ער גאר הויף און זייער ערליך, ווי אזוי עס זאל נאר זיין קען מען זענען דאס מויל און דערציילן דעם אייבערשטן וואס מען שפירט, וואס מען גייט דורך, און וואס מען וויל.

אויף די נקודה באשטייט די גאנצע ברסלבי'ע חסידות, גארנישט מער און גארנישט ווייניגער, דער רבי וויל אריינברענגען אין אונז מיר זאלן זיין נאנט צום אייבערשטן און שמועסן מיט אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד. נישט קיין חילוק וואו דער מענטש איז, צי ער זיצט אין א קאר אדער אין א טראק, צי ער איז אין אפיס אדער איינדהיים, וואו אימער דער מענטש איז זאל ער רעדן צום אייבערשטן און דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ.

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן צ"א): וואס וויל מען פון מיר, פארנוואס קריגט מען אויף מיר? ווייל איך וויל נאר איין זאך - אריינברענגען אין יעדן איינעם תפלה והתבודדות; אז א מענטש זאל רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס עס גייט אריבער אויף אים, און חז"ל זאגן (ברכות ה'): "קרום יתל לבני אדם, אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזולזלי בהם", און רש"י זאגט דארט: "ומאי ניהו, תפלה", תפלה איז פון די העכסטע זאכן אויף דער וועלט, אבער מענטשן זענען זייער מזולזל אין דעם, דערפאר איז מען מזולזל אין מיר, ווייל איך וויל נאר אריינברענגען אין מענטשן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן.

וואס דארף מען רעדן צום אייבערשטן? דאס קען מען נישט זאגן פאר א מענטש, יעדן איינעם ליגט עפעס אנדערש אויפ'ן הארץ, איינעם דריקט אז ער דארף האבן א נייע קאר, און א צווייטן טוט ווי אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, און אזוי ווייטער האט יעדער מענטש זיינע אייגנארטיגע זאכן וואס ער וויל, און אפילו ביי איין מענטש אליין איז נישט אלעמאל די זעלבע; דער עיקר דארף מען האבן אפן די מויל און רעדן צום אייבערשטן מיט אן אמת וואס מען דארף, און דאן וועט מען אנקומען צו די העכסטע און שענסטע זאכן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

דערפאר דערציילט אונז די תורה די גרויסקייט פון משה רבינו, אשר ידעו ה' פנים אל פנים, ער האט גערעדט צום אייבערשטן פנים אל פנים, און רש"י זאגט, שהיה לבו גס בו, משה רבינו האט גערעדט צום אייבערשטן אזוי ווי א מענטש רעדט צו זיין חבר, ומדבר אליו בכל עת שרואה, ער האט גערעדט צום אייבערשטן ווען ער נאר האט געוואלט, קענען שגאמר, ווי מען זעט אין פסוק ביים חטא העגל (שמות לב, ה) אז משה רבינו האט געזאגט ועתה אעלה אל ה', יעצט וועל איך ארויפגיין צום אייבערשטן אים בעטן ער זאל אייך מוחל זיין, און נאך זעט מען אין פסוק ווי משה האט געזאגט (במדבר ט, ח): עמדו ואשמע מה יצוה ה' לכם, שטייט און ווארט, און איך וועל הערן וואס דער אייבערשטער וועט אייך באפעלן, און רש"י זאגט דארט, אשרי לוד אשה שקף מבטח, שקל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה, וואויל איז דעם מענטש וואס ווען ער האט נאר געוואלט האט ער גערעדט צום אייבערשטן.

מיר דארפן זיך זייער פרייען, מיר דארפן אסאך לויבן דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון די עצות פון הייליגן רבינו, וואס דער רבי נעמט אלע גרויסע מדריות פון משה רבינו און ברענגט דאס אראפ צו אונז פשוט'ע מענטשן, און מאכט אז מיר זאלן דאס אויך קענען טון, מיר זאלן אויך ווערן נאנט מיט'ן אייבערשטן און רעדן צו אים ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן.

(אשר יהוה אל יואל, שבת חול המועד סוכות תשפ"ב)

א גוט ווארט ביי תקיעת שופר

אז מען זאל זיך נישט האלטן קליין און טראכטן וואס וועט שוין אויסמאכן מיינע תפילות; וואס וועט שוין אויפטון מיינע ווערטער? ענדערש זאל מען זיך האלטן קליין ווען עס קומט צו בויען א הויז, דארט זאל מען טראכטן וואס מען איז דען ווערד צו בויען אזוי שיינ? מאכן אלע מאדערנע זאכן, וואס פעלט עס אויס? איך בין דאך אן איש פשוט, איך ווייס גארנישט, איך בין דען ווערד? און אויך ווען מען קויפט א קאר און מען קען קויפן א קאר פאר דרייסיג טויזנט אדער זעכציג זיבעציג טויזנט, און דער מוכר רעדט איין מען זאל נעמען די טייערע און באצאלן צוביסליך פאר זעקס זיבן גאר, דעמאלט זאל מען טראכטן 'בין איך דען ווערד? איך בין דאך א חוטא ופושע', נישט ווען עס קומט צו דאווענען און צו בעטן דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר פלל ישקאל, דארט טאר מען נישט זיין קיין עניו.

(עצות אמונה ברכה תשפ"ה)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

בעט פאר פּרנָסה

בערות ה' יתברך

ערב שבת קודש, הושענא רבה, כ"א תשרי, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

היינט נאכט, ליל שמיני עצרת - טאנצט מען מיט די תורה, מען טאנצט און מען שפּרינגט אז מיר האבן א באשעפער און מיר האבן א תורה; עס ווערן באשאפן אזויפיל מלאכים פון יעדע טאנץ, און אז מען שוויצט - איז דאס אויף א גרויסער תיקון.

אנשי שלומינו פירן זיך, ווען מען טאנצט מיט די תורה, מען האלט די ספר תורה אין האנט - צו שווערן אז גלייך ווען מען וועט אנוועק גיין פון דער וועלט זאל מען גיין צום הייליגן רבינו'ס היכל פאר א תיקון. די זאך האט מען געהערט פון הייליגן רבי'ן (עיינ ספר פעולת הצדיק, סימן תתמה), ער האט געזאגט פאר איינעם ער זאל שווערן בנקיטת חפץ אז גלייך ווען ער גייט אנוועק פון דער וועלט זאל ער קומען צו אים און ער וועט אים מחנך זיין.

מוהר"א זאגט, מה דאך מען קען פועל'ן אז מען זאל נישט פארפאלן ווערן אויף יענע וועלט, קען מען דאך זיכער פועל'ן אז אויף די וועלט זאל מען נישט פארפאלן ווערן, מען זאל בלייבן צוגעקניפט און צוגעבינדן צום רבי'ן; אוי ווי מען דארף אויף דעם בעטן, אוי ווי מען דארף אויף דעם ניסים, אז מען זאל בלייבן מקושר צום רבי'ן מיט די דורות.

מארגן שמיני עצרת בעט מען אויף רעגן. זיי נישט קיין בטלן, דעק זיך איבער מיטן טלית און וויין צום אייבערשטן אויף פרנסה; ווען מען בעט: "בעבור אל תמנע מים", בזכות אברהם אבינו, יצחק און יעקב, בזכות משה רבינו און אהרן הכהן, "בצדקו" אין זייערע זכותים, "חן חשרת מים", זאלסטו רחמנות האבן אויף אונז און געבן פרנסה.

ביי אונז מאכט מען נישט שמחת תורה קיין שום מאדנע זאכן, מען פירט זיך מיט דרך ארץ, מען מאכט נישט קיין חזק פון דאס דאווענען.

א פרייליכן שבת יום טוב.

(עצתו אמונה הושענא רבה תשפ"ד)

ספר המדות

כה. על ידי שמחה בשמחת תורה זוכה לעבד את השם יתברך באהבה. דורכ'ן זיך פרייען אום שמחת תורה, איז מען זוכה צו דינען דעם אייבערשטן מיט ליבשאפט.

(ספר המדות, שמחה, סימן כ"ה)

טז. הושענות חבוטים מסגלים לבטל הפחד. אויסגעקלאפטע הושענות איז א סגולה אנוועקצונעמען פחד און שרעק.

(ספר המדות, פחד, סימן ט"ז)

י. מי שרוכב על סוס, יוליך עמו הושענות. ווער עס רייט אויף א פערד, זאל מיטטראגן מיט זיך הושענות.

(ספר המדות, דרך, סימן י')

שפל בעיניו, ווען מ'האט געטראגן דעם הייליגן ארון האט דוד המלך געטאנצן און זיך געפרייט מיט'ן אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (שם, ט"ו) "ותרא את המלך דוד מפזז ומרכר כר לפני ה'", עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז מ'קוקט אים אראפ, עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז ער ווערט פארשעמט, ער האט נאר געטאנצן און זיך געפרייט מיט'ן אייבערשטן, פאר די פבוד פון די הייליגע תורה.

ווען עס קומט צו די הקפות, ווען אידן טאנצן און פרייען זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין הייליגע תורה, טאר זיך א איד נישט שעמען צו טאנצן און זיך מיטפרייען, נישט זיין אין די זייט און קוקן ווי יענער טאנצט, נאר אריינגיין אינעווייניג צו טאנצן צוזאמען מיט אלע אידן, און זיך פרייען און דאנקען דעם אייבערשטן. אפילו א מענטש האט מורא אז מ'וועט אים אנקוקן אז ער איז נאריש אז ער טאנצט אזוי שטארק, טאר ער נישט קוקן אויף דעם.

פרייליך, מיט וואס?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו, חלק ב, סימן כ"ו) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ס'איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך אלעמאל, און דער רבי איז דארט מאריך אז אפילו ווען א מענטש גייט דורך צרות און שוועריקייטן אין זיין לעבן, דארף ער זיך אנשטרענגען און פרויבירן מיט אלע כוחות צו זיין נאר פרייליך שטענדיג, און זיך אפילו נאריש מאכן מיט שטוטים, אבי ער זאל זיין פרייליך.

רבי נתן איז דאס מסביר (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד, אות ה') אז ווען א איד זאל ווען אמת'דיג וויסן און פארשטיין ווי שטארק דער אייבערשטער האט אים ליב, ווי חשוב ער איז אין הימל, ווי גרויס עס איז די חשיבות פון זיינע מצות און מעשים טובים, ווי טייער ער איז ביים אייבערשטן בלויז דערפאר וואס ער איז געבוירן געווארן אלס איד; וואלט ער פון דעם אליין שוין געווארן אזוי פרייליך, אז ער וואלט נישט אויפגעהערט צו טאנצן און זיך פרייען מיט דעם א גאנצן טאג.

נאר ליידער זענען מיר אין גלות, מיר זענען ווייט פונעם אייבערשטן, מיר שפירן נישט אז דער אייבערשטער איז מיט אונז און ער האט אונז ליב, דערפאר דארף מען טרעפן אלע סארט עצות און וועגן ווי אזוי זיך פרייליך צו מאכן. אבער ווי נאר א איד ווערט פרייליך, ווערט ער שוין דערנענטערט צום אייבערשטן, ער הויבט שוין אן צו שפירן דעם אייבערשטן, און דאן ווערט ער שוין פרייליך מיט'ן אייבערשטן אליין.

א תלמיד פון רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין רבי'ן ביי א חתונה פון א ווייטע קרוב, און רבי נתן האט דארט זייער געטאנצן און זיך געפרייט, דער תלמיד האט נישט געקענט פארשטיין פארוואס רבי נתן טאנצט אזויפיל און זיך פרייט זיך אזוי שטארק ביי די חתונה, ער איז געווען בלויז א ווייטער קרוב, און ער איז נישט געווען עפעס ספעציעל נאנט מיט די מחותנים. האט אים רבי נתן ערקלערט אז ער טאנצט בכלל נישט צוליב די חתונה, ער טאנצט בלויז ווייל ער פרייט זיך און ער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער איז א איד, אז ער איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן; אויב אבער וועט ער זיך נעמען טאנצן סתם אזוי אין א גרינעם דינסטאג, וועט דאס אויסזען זייער מאדנע, אבער אז עס מאכט זיך אים א גוטע געלעגנהייט אז ער איז ביי א חתונה, האט ער זיך שוין אלע רעכטן צו טאנצן און זיך פרייען דארט, און דעריבער נוצט ער דאס טאג אויס צו די מאקסימום... יעצט, ווען מיר האלטן ביי די הייליגע הקפות, געבט מען אונז די געלעגנהייט צו טאנצן און זיך פרייען מיט די הייליגע תורה און מיט'ן אייבערשטן, לאמיר דאס אויסנוצן ווי עס דארף צו זיין, נישט קוקן אויף קיינעם און אויף גאנצנישט, נאר טאנצן און זיך פרייען מיט'ן גאנצן כח.

רבי נתן שמועסט אויס באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד) אז יעדער מענטש וואס האט נאך א טראפ שכל אפילו א גוי, אויב וועט ער גוט אריינטראכטן ווער ער זען אז ס'איז באמת נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך אויף די וועלט. די וועלט איז פול מיט אזויפיל צרות און יסורים, יעדער מענטש אן אויסנאם מוטשעט זיך אויף די וועלט מיט אזויפיל שוועריקייטן און פראבלעמען, אז ס'איז אמת'דיג נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך. אפילו ווען מען האט שוין יא א גוטן טאג, ווען עס גייט שוין אן עפעס גוט פאר א מענטש, איז עס ווערנדיג אויף אויסנעמישט מיט פילע שוועריקייטן און צרות.

די איינגעקומענע זאכן קען פרייליך מאכן א מענטש אויך דער וועלט, איז נאר אמונה, ווען א איד גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס אז ס'איז נישט גוט, איז באמת נאר פאר זיין טובה, און ער ווייסט אז ער בלייבט נישט אויף די וועלט פאר אייביג, איין טאג וועט ער אוועקגיין פון די וועלט און דאן וועט זיך אנהויבן זיין ריכטיגע לעבן, דעמאלט וועט ער האבן מנוחה, דעמאלט וועט ער באקומען שכר אויף יעדע קליינע גוטע זאך וואס ער האט אריינגעכאפט צו טון אויף די וועלט, אויף יעדע מצוה וואס ער האט מקיים געווען אויף די וועלט, אויף יעדעס מאל וואס ער האט זיך צוריק געהאלטן פון אן עבירה, און אויף יעדע מאל וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן; נאר אזא מענטש קען אמת'דיג זיין פרייליך.

איינער וואס האט נישט קיין אמונה, ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער פירט אים אויף טריט און שריט און יעדע זאך וואס ער גייט דורך איז מיט א פונקטליכער חשבון, ער גלייבט נישט אז ס'איז דא נאך א וועלט וואס דארט באקומט מען שכר אויף די גוטע מעשים וואס מען האט געטון אויף די וועלט, אזא מענטש האט באמת נישט מיט וואס זיך צו פרייען אויף די וועלט, ער בראט זיך און ער פּרעגלט זיך אין צרות און אין יסורים, און ער האט נישט מיט וואס זיך צו טרייסטן.

דערפאר זאגן מיר ביי די הקפות דעם קאפיטל כ"ט אין תהלים, וואס דאס איז מסוגל אנוועקצוטרייבן פונעם מענטש די רוח שטות, די שלעכטע מחשבות וואס האבן זיך אריינגעכאפט אין זיין מח, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות קליפה, סימן ו') "השבועה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". ווייל די איינציגסטע וועג צו ווערן אמת'דיג פרייליך איז נאר דורכ'ן אנוועקטרייבן פון זיך די שלעכטע מחשבות פון <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

פארנואס בין איך די פפירה הינדל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיך זייער מחזק מיט די שיעורים און דרשות, איך בין אבער זייער דעפרעסד און אנדערגעשלאגן. מיין טאטע שרייט זייער אסאך אין שטוב, אן קיין שום סיבה, און איך בין אייביג די פפירה וואס דארף לייזן, איך האב נישט קיין טעם אין לעבן, און איך קען זיך מער נישט דערהאלטן. אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א עפעס חיזוק פאר מיר, און אפשר איך א תפלה אויף אידיש זיך צו קענען שטארקן?
א גרויסן יישר כח אויף אלעס, ספעציעל פאר די אידישע ניגונים וואס זענען הערליך שיין און זענען מיר זייער מחזק. איך האב יעצט געענדיגט זאגן גאנץ תהלים צום דריטן מאל אין לעבן.
יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת מקץ, כ"ז פסליו, ג' דחנוכה, שנת תשפ"א לפרט קטן
מוהר"ש זאגט, אלע צרות און אלע פראבלעמען, אלעס קומט פון נישט זיין פרייליך; ווען מען איז פרייליך פאלט אלעס אוועק. מוהר"ש זאגט: "שמחה איז עולם החירות", דער מענטש וואס איז בשמחה - דער לעבט אין א פרייע וועלט, ער שפארט איין אלע פראבלעמען און עגמת נפש. אז איר וועט ארבעטן אויף צו זיין פרייליך, איר וועט זוכן דאס גוטס וואס איר האט - וועט איר שוין נישט האבן קיין ווייטאג פון די עלטערן, איר וועט נישט האבן קיין פראבלעמען, אלע ווייטאג וועט פארשווינדן ווערן.

די פראגע איז נאר: 'ווי אזוי איז מען זוכה צו זיין פרייליך; ווי אזוי פארטרייבט מען די עצבות און מרה שחורה?' דער רבי האט אסאך וועגן ווי אזוי מען איז זוכה צו פארטרייבן די עצבות און ווערן פרייליך.

די ערשטע עצה איז אויפזוכן גוטע זאכן אין זיך. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קצ"ח): 'וד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): 'בצד הרחבת לי', רבונו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס איר די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט.'

די צווייטע עצה איז תפילה, בעטן אסאך דעם אייבערשטן מען זאל זיין פרייליך. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נ"ב): 'צרכים לבקש קודם על מדה אחת, וכפשוטוברים את המדה הזו, אז צרכים להתפלל על מדה שניה, וכן לבקש בכל פעם על מדה אחרת עד שיבטל ממנו את כל המדות והתאוות רעות', א מענטש זאל קודם נעמען איין מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם און ווען ער האט שוין צעבראכן די שלעכטע מדה זאל ער נעמען נאך א מדה און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, ביז ער וועט זוכה זיין צו צעברעכען אלע זיינע שלעכטע מידות. מוהר"ש זאגט, די ערשטע זאך זאל מען בעטן אויף: "שמחה"; איינמאל מען איז פרייליך פאלט שוין אנוועק אלע מידות רעות און שלעכטע תאוות. ווען מען איז פרייליך האט מען נישט קיין פראבלעמען, דער פרייליכער מענטש האט נישט קיין שלעכטס, ער האט נאר גוטס, ווידערואס חס ושלום ווען א מענטש איז טרויעריג, בעצבות ומרה שחורה, האט מען גארנישט.

דא האט איר א קליינע תפילה; הייבט אן מיט די תפילה און לייגט אריין אייערע אייגענע ווערטער, רעדט אייך אויס צום אייבערשטן וואס ליגט אייך אויפ'ן הארץ:

"רבונו של עולם, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בין זייער דערביטערט און זייער צעדרוקט; מיין גאנצע לעבן איז מיר טונקל, איך האב מיט יעדן איינעם אן אנדערע פרשה, איך האב צוטון מיט מיין טאטע, איך האב נישט קיין שום טעם אין לעבן, עס איז מיר פינסטער און טונקל.

רבונו של עולם, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען דאס גוטס וואס איך האב; דו ביסט דאך אזוי גוט צו מיר, דו געבסט מיר לעבן, דו געבסט מיר אזויפיל גוטע זאכן. איך בין געזונט, איך זע, איך הער און איך שמעק, איך קען רעדן און עסן, איך גיי און קום, איך קען זיך באנועגן, וויפיל איך וויל נאר פרובירן אויסרעכענען דאס גוטס - וועל איך נישט קענען, מיט דעם אלעם בין איך אזוי דערשלאגן, איך זע נאר דאס שלעכטס, איך זע נישט דאס גוטס; הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען ווי גוט דו ביסט צו מיר, איך זאל נישט פארגעסן פון דיר.

רבונו של עולם, העלף מיר איך זאל אנהייבן זען און פארשטיין אז דו ביסט אלעס און דו טוסט אלעס, איך זאל שפירן ווי דו ביסט מיט מיר, איך זאל וויסן אז די גאנצע וועלט איז נאר א לבוש פון דיר; דומם, צומח, חי, מדבר - אלעס אלעס ביסטו אליינס. מיין טאטע, מיין מאמע, מייער פריינד און מיין משפחה - אלעס ביסטו, אלעס וואס גייט אריבער אויף מיר קומט פון דיר, דו ווילסט מיר ברענגען זענטער צו דיר.

איך בעט דיר, העלף מיר איך זאל שטענדיג זיין פרייליך; העלף מיר בזכות זיינע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען זייער גאנצע לעבן פאר דינייעט וועגן, העלף מיר בזכות די אבות הקדושים - אברהם, יצחק און יעקב, העלף מיר בזכות די אמהות הקדושות שרה, רבקה, רחל און לאה, בזכות דער הייליגער רבי רבינו נחמן מברסלב וזכותו יגן עלינו, בזכות זיין תלמיד רבי נתן זכותו יגן עלינו און בזכות מוהר"ש זכותו יגן עלינו, אמן".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
(עצתו אמונה מקץ תשפ"א)

כפירה וואס כאפן זיך אריין אינעם מענטש'ס מח. ווי לאנג די רוח שטות געפונט זיך אין אים, ער האט נישט א קלארע און ריינע אמונה אינעם אייבערשטן, וועט ער קיינמאל נישט קענען זיין פרייליך. אויך דער שם מ"ב, וואס דאס איז דער "אנא בכח", האט אויך די סגולה אוועקצורייבן פונעם מענטש אלע שלעכטע מזיקים וואס ווילן אריינברענגען אינעם מענטש כפירות און אפיקורסות רחמנא ליצול און אים אוועקשלעפן פונעם אייבערשטן, און אזוי אים דערביטערן דאס לעבן.

פון צוגעלייגט צו אויפגעלייגט

וועט א מענטש פרעגן, "איך ווייס טאקע אז נאר מיט אמונה קען איך האבן א גוט לעבן אויף די וועלט, וואס זאל איך אבער טון אז איך האב געבעד פארלוירן מיין אמונה? איך האב זיך אנגעלייגט מיט שלעכטע זאכן, איך האב זיך אנגעהערט מיט כפירה'דיגע זאכן, און איך שפיר מער נישט דעם אייבערשטן, איך שפיר זיך אזוי ווייט פון די הייליגע אמונה, וואס זאל איך יעצט טון?" אויף דעם האט דער אייבערשטער דערמאנט געהאט אויף אונז און אונז געשיקט דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער האט דעם כח אונז אויסצוהיילן און אונז ארויסשלעפן פון די בלאטיגע זומפן אין וואס מיר זענען אריינגעפאלן.

דער הייליגער רבי האט דערצייילט (ספורי מעשיות, מעשה י"א) אז ס'איז געווען א בת מלך וואס אן אכזריות'דיגער קעניג איז איר נאכגעלאפן און איר געוואלט הרגענען, זי איז אנטלאפן צו א פעסטונג פון וואסער, און דער קעניג האט איר נאכגעשאסן מיט צען ערליי פיילן, וואס איז געווען באשמיט מיט צען ערליי סם, און אזוי איז זי אריינגעלאפן אינעם פעסטונג און דארט געפאלן חלשות, און דער רבי האט אויסגעפירט, "און איך הייל זי".

די בת מלך איז יעדער איד, וואס איז באליבט ביים אייבערשטן ווי אן איינציג קינד, און דער שלעכטער רשעות'דיגער קעניג איז דער יצר הרע, ער איז דאך אזא רשע מרושע, ער וויל נאר הרגענען דעם איד, ער וויל נאר אים דערביטערן דאס לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער יצר הרע שיסט אריין אינעם איד די פיילן וואס זענען באשמיט מיט סם פון כפירות און אפיקורסות, ער ברענגט אריין אינעם מח פונעם מענטש מחשבות פון כפירה, ער וויל אים נאר אוועקרייסן פון זיין אמונה, ער זאל אפלאזן דעם אייבערשטן, ווייל ווי נאר די אמונה ווערט שוואך ביי א איד איז ער שוין א פארטיגער, ער פארלירט זיין מוט, ער פארלירט זיין לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און דער איד ווייסט שוין נישט ווי זיך אהינצוטון.

דערפאר האבן מיר דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער איז אונזער דאקטער, ער קען אונז אויסהיילן. ווען מיר זאלן אוועקווארפן אונזער שכל און געמען די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, וועט ער ארויסנעמען פון אונז די גיפטיגע סם וואס דער יצר הרע האט אריינגעשאסן אין אונז, מיר וועלן זיך קענען שטארקן אין אמונה, און מיר וועלן קענען הנאה פון אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

שמועסן און געדאנקען

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטער פֿסדר אז מען זאל זיך נישט לאזן נארן, ווייל אויף די וועלט קען מען זיך זייער גרינג לאזן נארן, מען קען זייער שנעל אריינפאלן אין שווערע טעותים און מכשולות, און אן בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, איז נישט מעגליך געראטעוועט צו ווערן דערפון בשום אופן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ג"א), "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, אז איר זאלט זיך נישט לאזן נארן, די וועלט נארט זייער אויס דעם מענטש, קיין שום מענטש האט נאכנישט מצליח געווען צו מאכן א לעבן אויף דער וועלט, דורך'ן נאכגיין די נארישקייטן פון די וועלט.

דער עיקר וואו מענטשן לאזן זיך נארן איז ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן. ווייל בגשמיות זעט מען אז קיינער לאזט זיך נישט נארן, אפילו דער גרעסטער שוטה וועט אויף האבן די שכל זיך אן עצה צו געבן ווען עס פעלט עס, פון אונטער דער ערד וועט ער זיך שאפן עפעס צו עסן, ער וועט נישט גיין שלאפן הונגעריג, אפילו ווען ער האט גארנישט צו עסן וועט פרובירן אויף אלע וועגן צו טרעפן עפעס מיט וואס זיך צו דערכאפן דאס הארץ; ווען עס קומט אבער צו רוחניות איז גאר אנדערש, דארט לאזט מען זיך יא זייער נארן, מען לאזט די נשמה הונגען.

ספעציעל אויב מען דרייט זיך נעבעך ביי א שקרן, א נישט ערליכער מענטש, איז מען גאר א גרויסער רחמנות, עס גייט אריבער טאג נאך טאג אן צו לערנען תורה, אן צו רעדן צום אייבערשטן, און זיכער אן מקיים צו זיין די מצוות מיט א שמחה.

דעריבער דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט לאזן נארן, נאר אריינכאפן ווי מער גוטע זאכן פאר די נשמה, זיך צו קענען מחי' זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער עיקר עצה ווי אזוי א מענטש קען געראטעוועט ווערן אז ער זאל זיך נישט לאזן נארן אויף די וועלט, איז דורך תפלה און התבודדות. מען זאל זיך אלץ איבערשמועסן מיט'ן אייבערשטן, "ווי אזוי פיר איך זיך אויף? וואס טו איך אויף די וועלט?", דאס וועט ברענגען דעם מענטש אז ער וועט סוף כל סוף אקומען צום אמת'ן וועג און וויסן וואס ער האט צו טון אויף די וועלט.

נאך אן עצה איז דא, אז מען זאל אלץ רעדן מיט חברים און פאקאנטע פונעם אייבערשטן, מען זאל רעדן מיט יעדן דיבורי אמונה און השגחה פרטית, אז נאר דער אייבערשטער אליין פירט יעדע זאך אויף די וועלט, און רעדן צו יעדן פון די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן.

דאס וועט העלפן דעם מענטש אז אפילו ער וועט וועלן פאלן וועט ער נישט קענען, ווייל ער רעדט דאך אלעמאל נאר פונעם אייבערשטן, פון די הייליגע תורה, און פון די עצות פון הייליגן רבי'ן. און אין דעם איז רבי נתן געווען גאר א גרויסער חידוש.

(אמרי מוהר"ש, חלק א', סימן כ"ח ל"א)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה הלל ווייס ה"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מ'מישט אריבער צו א נייעם בלעטל

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ו) אז ביי די וועלט איז שפחה א פראבלעם, מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי פארגעסן זאכן און זיי האבן צער פון דעם. אבער - האט דער רבי געזאגט - ביי מיר האט שפחה א גרויסע מעלה, ווען נישט דעם וואס א מענטש פארגעסט, וואלט ער קיינמאל נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער וואלט אלעמאל געדענקט אלע זיינע שוועריקייטן וואס זענען אויף אים אריבער, און דאס וואלט אים זייער געשטערט אין לעבן, אזוי ווי אבער א מענטש פארגעסט, קען ער אלעמאל אנהויבן פון ג"י, ער קען פארגעסן אלעס וואס ער האט געטון ביז יעצט, און אייביג אנהויבן פון פריש.

ספעציעל ווען עס קומט צו לערנען תורה, און א איד קען האבן חלישות הדעת אז ער פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, ברענגט דער רבי דעם מדרש (נדרים פ"ה י"ט, ב') א משל צו איינעם וואס האט געדונגען ארבייטער אז זיי זאלן אים אפילו פסטער, די פסטער זענען אבער געווען געלעכערט און וואס מ'האט אריינגעזאגן דארט איז גלייך ארויסגעריינען, האבן די נארישע ארבייטער געטראכט צו זיך אז אויב גיט זיך סי' ווי אויס אלעס וואס מ'לייגט דארט אריין, איז דאך א שאד אויף די ארבעט; וויידער די קלוגע ארבייטער האבן געזאגט, "וואס גייט אונדז דען אן אז ס'גיט זיך אויס? מיר פאקומען דאך באצאלט אויף יעדן טאג וואס מיר ארבעטן, מיר וועלן פאקומען אונזער שכר אפילו ווען עס בלייבט גארנישט אינעם פאס. די זעלבע איז מיט די הייליגע תורה, אפילו ווען א מענטש פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, וועט ער אבער פאקומען אסאך שכר פונעם אייבערשטן אויף יעדע וואונדער וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען אויף די וועלט. דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען, כדי מ'זאל אלץ האבן א פרישע חשק און געשמאק אין די הייליגע תורה (קבלת רבה א', ל"ח).

דערפאר איז יעצט די צייט צו פארגעסן אלעס וואס מ'האט געטון ביז יעצט, און אנהויבן יעצט מיט א פרישקייט צו לערנען די הייליגע תורה. די תורה ענדיגט זיך מיט די ווערטער (דברים ל"ד, י"ב) "לעני כל ישראל", זאגט אויף רש"י אז משה רבינו האט צעבראכן די לוחות, וואס דאס האט געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען (עין ברכות ג'). און גלייך הויבט מען נאכאמאל פון אנהויב צו לערנען בראשית. דורך דורך דעם וואס א איד פארגעסט אלעס וואס איז געווען ביז יעצט, האט ער די כח אנהויבן נאכאמאל פון פריש. א איד דארף שטענדיג מאכן א נייע התחלה, פארגעסן אלעס וואס ער איז דורך ביז יעצט און אנהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט, אזוי ווי ער וואלט יעצט געבוירן געווארן, און ער הויבט יעצט אן צום ערשטן מאל דינען דעם אייבערשטן.

מען פירט זיך אום שמחת תורה אז ווען מען הויבט אויף די ספר תורה ביי הגבחה הויבט מען עס אויף די פאקאנטע זייט, דער וואס הויבט אויף די ספר תורה זעט נאר די ליידיגע זייט פון די פאקאנטע. דאס קומט לערנען דעם מענטש אז אפילו ער האט שוין יעצט געענדיגט די תורה, ער האט שוין אלעס געלערנט, זאל ער נישט זאגן אז ער דארף שוין מער נישט לערנען, נאר מ'ווייזט אים א ליידיגע פאקאנט אז ער האט נאך אפילו נישט אנגעהויבן צו לערנען, ער דארף יעצט נאכאמאל אנהויבן מיט א פרישקייט. אפילו א מענטש זעט זיך ווי א ליידיג שטיקל פארמעט, ער האט ממש גארנישט קיין תורה אין זיך, קען ער אויך אנהויבן פון יעצט, אזוי ווי א קליין קינד וואס איז יעצט געבוירן געווארן און הויבט יעצט אן זיין לעבן מיט גאר א נייעם געשמאקן חשק. מ'דרייט זיך ארום מיט די הייליגע תורה ארום די בימה איינמאל און נאכאמאל. מיר האלטן יעצט ביים סוף פון די הייליגע טעג, מיר האבן אפגעראכטן א ראש השנה, מיר האבן געפאסט און געדאווענט אום יום כיפור, מיר זענען געזינן אין די סוכה און געשאקלט די מינים, יעדער איד איז זיכער געווארן געטעט צום אייבערשטן אין די טעג, יעדער איד האט א הייליגע נשמה וואס וויל זיין וואויל און ערליך און נאנט צום אייבערשטן, יעדער איד האט זיך זיכער פארגענומען גוטע זאכן במשך די טעג אז ער וויל שוין אפלאזן זיינע שלעכטע מעשים און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד; דער פראבלעם איז נאר אז ס'גייט נישט אריין אין אונזער מח אז מיר קענען דאס טאקע באווייזן און אויספירן, מיר שפירן אז מיר זענען אזוי שטארק צוגעבינדען צו אונזערע שלעכטע זאכן, און מיר קענען נישט באגרייפן ווי אזוי מיר קענען זיך ארויסדערנען דערפון.

דערפאר טאנצט מען ארום און ארום די בימה, דאס ווייזט אויף די אלע גוטע זאכן וואס דרייען זיך ארום אונזער מח און עס גייט נישט אריין איבערווייניג, אז מיר זאלן אנהויבן ארבעטן אויף דעם אז מיר זאלן דאס יא גוט ארייננעמען אין קאפ, מיר זאלן אנהויבן פארשטיין אז מיר קענען אויף מצליח זיין. מיט א שטארקע ווילן און חשק קען יעדער איד אנקומען צו די גרעסטע זאכן, יעדער איד - נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס און ווי אזוי ער פירט זיך אויף - קען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, ער דארף נאר עפענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפארא, דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפן הארץ, און פון די אנדערע זייט דארף ער אנהויבן צו לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג, דאס וואשט אפ דעם מענטש פון אלע שמוץ, און דאס דערנענטערט אים צום אייבערשטן, און יעדער איד קען זוכה זיין צו דעם אויף א גרינגע וועג.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידיים, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייר אחיים

טעגליכע עצות און חיזוק

הויבט אן דעם טאג מיט א צוויי דריי מינוט
עצות און חיזוק פון הייליגן רבי'ן, דער טאג
וועט האבן גאר אן אנדערן געשמאק

< קול ברסלב >

212-444-9191

1, 1, 1

קוואל פון אמונה (כרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 320-9090-438
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 300-8080-438
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com